

ACHTERGROND MOEDERS JOLIEN EN CHANTAL BEGONNEN ZELF EEN SCHOOL

'Als een kind pas met 8 jaar wil leren lezen, dan kan dat'

Jolien de Vrind en Chantal Ravesteyn begonnen hun eigen school Bloei omdat ze zagen dat het gewone onderwijs niet goed past bij hun kinderen. Inmiddels is hun school goedgekeurd door de inspectie en zit het eerste schooljaar er bijna op. „Het is een rollercoaster, maar ook heel mooi.”

Janet de Vos
Reeuwijk

Jolien de Vrind (moeder van een zoon) en Chantal Ravesteyn (moeder van drie kinderen) zijn Bloei gestart; niet vanuit een onderwijsachtergrond, maar vanuit hun moederhart. Jolien (40) vertelt: „Het reguliere onderwijs past niet zo goed bij onze kinderen. We hadden het daar samen regelmatig over, maar ook over de vraag: wat dan? Montessorischolen zijn hier niet in de buurt en de vrije school was niet wat we zochten.”

De twee verdiepten zich daarom in andere vormen van onderwijs en stuitte op de term 'B3-school': een particuliere school die door de Onderwijsinspectie is erkend. „Dat sprak ons aan, maar ook een B3-school was er niet in de buurt. Daarom besloten we zelf een B3-school te starten.”

Na een uitgebreide voorbereidingen met cursussen, bezoeken aan andere B3-scholen en uitgedacht plan, ging dit schooljaar Bloei van start. In een bijgebouw op een privéterrein aan de Oudeweg in Reeuwijk krijgen kinderen nu in een huiselijke sfeer les. Chantal (43): „We gunnen de nieuwe generatie kinderen een plek waar ze kunnen ontwikkelen in vrijheid, waar ze leren wat ze willen leren en hun talenten ontwikkelen. Waar ze niet in de kring moeten zitten of rijtjes moeten lezen, omdat dat 'hoort'. Wij leren vanuit het leven.”

Anders

Chantal: „Wij geloven niet in het aanleren van methoden en toetsen. We bieden kinderen alle kerndoelen aan, maar doen dat anders en op andere momenten. We maken bijvoorbeeld veel *fieldtrips*: we gaan naar een boomgaard, plukken daar fruit, wegen dat en verwerken het tot iets lekkers. Of we gaan met kindjes naar de markt, waar ze met centjes betalen en op die manier rekenen.”

Het grootste verschil tussen Bloei en het reguliere onderwijs is volgens

Wij geloven niet in het aanleren van methoden en toetsen

– Chantal Ravesteyn

De Vrind en Ravesteyn niet alleen, hoe zij leerstof aanbieden, maar ook wanneer. „Wil een kind pas met 8 jaar leren lezen, dan kan dat. Elk kind wil leren, maar ontwikkelt zich op zijn of haar eigen tempo. Het ene kind leert lopen met 1 jaar, een ander met 1,5 jaar. Niemand die dat raar vindt, maar als het om cognitieve vaardigheden gaat, moeten kinderen wel alles op hetzelfde moment kunnen.”

In eerste instantie richtte Bloei zich op kinderen in de leeftijd van 4 tot en met 12 jaar, nu is dat van 4 tot 7 jaar omdat in de praktijk de oudere kinderen leeftijdsgenootjes misten. De kinderen - op dit moment zijn dat er vier - krijgen in een huiselijke setting onderwijs waarbij ze zelf grotere deels bepalen wat ze willen doen en leren. Ze gaan op maandag tot en met donderdag naar school van 09.30 tot 14.30 uur.

Eerst wennen

Vandaag komt een jongetje eerst wennen. Zijn ouders zijn bij een informatieavond geweest - Jolien en

Chantal organiseren die regelmatig, de laatste dit jaar is op 26 mei - en hebben gesprekken gevoerd. Nu volgt een proefweek als onderdeel van de aannameprocedure. „Zeker in een kleine groep is de dynamiek belangrijk. In de proefweek kijken we of er een klik is.”

Het jongetje wordt heel warm en persoonlijk welkom geheten door de kinderen en juf Chantal den Boef. Zij was werkzaam in het reguliere onderwijs, maar maakte de switch naar Bloei. In een huiselijke omgeving ontfermt zij zich over haar leerlingen. „Dit is voor mij onderwijs. Ieder kind is verschillend en gaat z'n eigen weg, hier hebben kinderen de vrijheid om hun eigen weg te volgen.”

Stem gekregen

De initiatiefnemers zijn idealistisch, maar ook realistisch. Of de vraag of Bloei voor ieder kind geschikt is, antwoordt Chantal: „Sommige kinderen bloeien op bij ons. Mijn zoon met TOS (een taalontwikkelingsstoornis) heeft hier een stem gekregen en zijn spraak en taal gaan met sprongen vooruit, maar mijn oudste zoon miste aansluiting en zit nu op de vrije school.”

Ook de zoon van Jolien zit niet meer op Bloei, omdat Bloei het voor hem het nu ook niet bleek te zijn. Ze zoekt nog naar passend onderwijs voor hem. „Ik ben Bloei deels gestart voor mijn eigen zoon, dat dat niet ging heeft er wel in gehakt. Hoewel hij er niet meer zit, was stoppen met Bloei geen optie. Dit gaat verder dan

▲ Jolien de Vrind (gele blouse) en Chantal Ravesteyn (zittend links) van school Bloei in Reeuwijk, met de kinderen en juf Chantal. FOTO SANDRA ZEILSTRA

iets opzetten voor mijn eigen kind. Wij doen dit voor een nieuwe generatie. Wij willen hen leren wat hun interesses, talenten en dromen zijn. Wij hopen dat onze leerlingen niet te hoeven zoeken naar hun pad, maar dat ze bij hun kern blijven en het voor hen vanzelfsprekend is om het pad te kiezen waar hun talenten liggen en ze gelukkig worden.”

Signaal afgeven

Met Bloei willen De Vrind en Ravesteyn ook een signaal afgeven. „In het onderwijs zijn meer smaakjes nodig. Wij beogen dat kinderen hun eigen ik ontwikkelen op hun manier. We willen een smaakje toevoegen aan het onderwijs.”

Ze hopen de komende tijd als school te groeien. In leerlingenaantallen, maar mogelijk ook in het aanbod. In de toekomst willen zij ook voortgezet onderwijs aanbieden. De huidige locatie is daar niet geschikt voor. „We hopen ooit te verhuizen naar een buitenlocatie waar de kinderen tussen de dieren kuilen kunnen graven en spelen in de modder. Als iemand zo'n plek weet, zou dat heel fijn zijn”, roept Chantal op.

Voor nu zijn ze tevreden. „Het afgelopen jaar was een rollercoaster. Vooral of de onderwijsinspectie ons zou goedkeuren was heel spannend. Gelukkig is dat gebeurd en kunnen we verder. Los van bloed, zweet en tranen is het afgelopen jaar vooral heel mooi geweest. Het heeft zo moeten zijn”, zegt Jolien.

Wij willen kinderen leren wat hun interesses, talenten en dromen zijn

– Jolien de Vrind